

Matteüs 26 1-13 – hoeveel heb je over voor Jezus?

- Lezen: Matteüs 26:1-13

¹Toen Jezus deze laatste rede beëindigd had, zei Hij tegen zijn leerlingen: ²‘Over twee dagen is het, zoals jullie weten, Pesach. Dan wordt de Mensenzoon uitgeleverd om gekruisigd te worden.’
³Ondertussen kwamen de hogepriesters en de oudsten van het volk bijeen in het huis van de hogepriester, Kajafas. ⁴Daar beraamden ze het plan om Jezus door middel van een list gevangen te nemen en Hem te doden. ⁵‘Maar niet op het feest,’ zeiden ze, ‘want dan komt het volk in opstand.’

⁶⁻⁷Toen Jezus in Betanië in het huis van Simon – degene die aan een huidziekte had geleden – aanlag voor de maaltijd, kwam er een vrouw naar Hem toe. Ze had een albaster flesje met zeer kostbare olie bij zich en goot die uit over zijn hoofd. ⁸De leerlingen ergerden zich toen ze dit zagen en zeiden: ‘Wat een verspilling!’ ⁹Die olie had immers duur verkocht kunnen worden, en dan hadden we het geld aan de armen kunnen geven.’ ¹⁰Jezus hoorde het en zei: ‘Waarom vallen jullie deze vrouw lastig? Zij heeft iets goeds voor Mij gedaan. ¹¹Want de armen zijn altijd bij jullie, maar ik zal niet altijd bij jullie zijn. ¹²Door die olie over Mij uit te gieten, heeft ze mijn lichaam voorbereid op het graf. ¹³Ik verzeker jullie: waar ook ter wereld het goede nieuws verkondigd wordt, daar zal ter herinnering aan haar verteld worden wat zij heeft gedaan.’

Preek

Lieve mensen,

Iets dat waardevol is, hoeft niet duur te zijn.
En iets dat duur is, is niet per se waardevol.

Denk aan de aanslag op de synagoge hier in Rotterdam, vorig weekend. Vlak voor Sjabbat. De materiële schade viel mee. De reparatie zal niet zo duur zijn. Maar het gevoel is toch, dat je vrijheid fundamenteel aan het wankelen wordt gebracht.

En wat is het dan dapper, als je toch de volgende dag met je keppeltje over straat gaat. Dat je toch bijeenkomt, ondanks de dreiging.

En dat geldt ook voor onze broers en zussen in landen waar onvrijheid heerst. Waar je niet zomaar mag geloven in Jezus. Geloof is voor hen zo waardevol, zo kostbaar, dat ze er alles voor over hebben. Zelfs hun leven in de waagschaal stellen.

De vraag van vandaag is, hier, in ons vrije Westen, waar christenen geen strobreed in de weg wordt gelegd. De vraag die jongeren ons vandaag stellen vanuit de Bijbeltekst is deze:

Slide: Hoeveel heb je over voor Jezus?

Het is twee dagen voor Goede vrijdag. Zo dichtbij komt zijn lijden al. De volgende avond viert Jezus het Pesachmaal en dan gaat het los. Maar nu nog één onbezorgde avond. Jezus is, met zijn leerlingen, uitgenodigd bij Simon.

Simon is een bijzondere man. Hij heeft als bijnaam 'de melaatse'. Onze vertaling probeert dat wat te verzachten. Zet tussen streepjes: - degene die aan een huidziekte had geleden -. Maar zo zacht staat het er niet. Hij staat bekend als Simon de melaatse. Het zou je bijnaam maar zijn. Vroeger had je in een dorp veel bijnamen. Dat kan soms komisch zijn. Of handig. Maar vaak is het heel naar. Je kwam er vaak nooit meer vanaf. (vertellen: Hertha Poep)

Zou Matteüs met 'Simon de melaatse' iets willen zeggen? Hij beschrijft maar één keer een genezing van een melaatse. In hoofdstuk 8:2-4. Jezus heeft wel meer melaatsen genezen, weten we uit andere evangeliën. Maar Matteüs heeft alleen die ene opgeschreven. Het zou me niks verbazen als het die melaatse is die hier weer opduikt. Het verhaal wordt hiermee rond. Deze Simon de melaatse nodigt Jezus uit bij de maaltijd. Ze hebben contact gehouden. En hij is Jezus nog steeds dankbaar. Zijn bijnaam herinnert hem er aan dat die donkere periode van ziekte, quarantaine en eenzaamheid gelukkig voorbij is.

En dan is daar, midden onder de maaltijd, ineens die vrouw. Ze wordt niet met name genoemd. In andere evangeliën wel. Maar hier niet. Matteüs wil niet dat we ons bezighouden met wat ze meegemaakt heeft. Hij wil dat we ons helemaal focussen op wat ze *doet*. En wat ze doet is bijzonder, want ze heeft een fles kostbare olie bij zich. Ze giet de hele inhoud over het hoofd van Jezus. Dat is alles wat Matteüs over haar vermeldt.

Zo'n fles is duur. Kost een jaarsalaris. Daar moet die vrouw lang voor gespaard hebben. Ga maar eens bij jezelf na. Hoe lang doe je daar over? Voor je een jaarsalaris op je bankrekening hebt? En: waar zou ze eigenlijk voor gespaard hebben? Haar oude dag? Om iets moois voor zichzelf te kopen? Een huis? Waar spaar je zo'n groot bedrag voor? Hoe werkt dat bij jou?

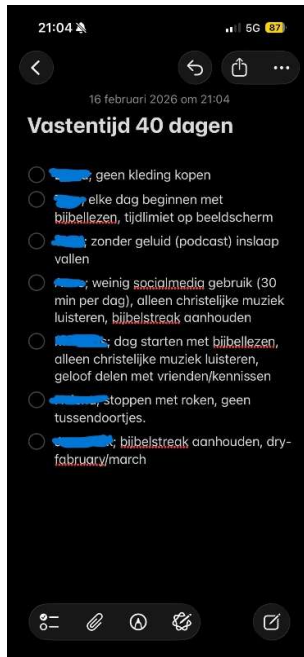
En dat je dan ineens denkt: laat ik het hele bedrag in de collecte doen vandaag. Zo radicaal en moedig. Geen angstige gedachten. Als er een crisis komt en ik moet hoge rekeningen betalen. Of: hoe moet het als ik mijn baan verlies en geen spaargeld meer heb. Nee, vol vertrouwen alles investeren in een fles die je in een keer uitgiet. Wat bezielt haar?

Ja, wat bezielt haar? Dat is ook de agressieve vraag van de leerlingen. Ze ergeren zich aan die vrouw die zomaar binnenkomt en een heel jaarsalaris uitstort over Jezus. Had ze dat geld maar aan de armen besteed. En dat klopt toch!? Jezus heeft zelf gezegd dat je goed voor de armen moet zorgen. En tegen de rijke jongeman, nog niet zo lang geleden (Mat.19), had Jezus ook gezegd: 'verkoop alles wat je bezit en geef de opbrengst aan de armen'. Dus de leerlingen hebben toch een punt!? De jongeren van TOV konden zich de ergernis heel goed voorstellen. En jij toch ook wel?

Maar Jezus beoordeelt het anders. En stelt haar zelfs als voorbeeld. Juist omdat deze vrouw bij Matteüs naamloos blijft, juist daarom is ze zo'n goed voorbeeld voor iedereen. Het maakt niet uit wie je bent of wat je hebt meegemaakt. Of je oud bent of jong. Deze vrouw heeft alles over voor Jezus. Hij is kostbaar voor haar. Haar hele hebben en houden stelt ze in zijn dienst. En de vraag is aan ieder van ons: wat heb jij over voor Jezus? Durf je dingen te laten? Te doen? Ook als je misschien voor gek verklaard wordt? Door je vrienden? Je ongelovige, maar zelfs ook je gelovige vrienden? Durf je er dan toch voor te gaan om heel je leven aan Jezus te geven? Hoe waardevol is Jezus voor jou?

De veertig dagen tijd is daar een mooi moment voor. TOV heeft dat ook besproken met elkaar. Dit deelden ze in hun appgroep.

Slide:

Tuurlijk, dat zijn kleine stapjes. Maar iedere marathon begint ook met die eerste meters. Die vrouw is ook begonnen met een eerste keer wat muntjes opzij te leggen. Het is al fijn als je ergens begint met je overgave aan Jezus. Het is TOV als jongeren hier zo mee bezig zijn. Ze zijn een voorbeeld voor ons.

Zij zijn een voorbeeld voor ons, zoals die vrouw uit ons verhaal voorbeeld is voor iedereen. Zij doet iets heel groots. Omdat ze ontdekt heeft, dat Jezus je meer biedt dan huisvesting, een goed pensioen of financiële zekerheid in tijden van crisis. Jezus biedt namelijk eeuwig leven. Geborgenheid, een thuis, vriendschap, vrede, veiligheid.

...

De vrouw is op een andere manier ook nog een voorbeeld voor jou en mij. Want, zo zegt Jezus, ze balsemt mijn lichaam alvast voor de begrafenis. Onze tekst begon met de aankondiging van Jezus, dat Hij binnen twee dagen gekruisigd zal worden. En dat kunnen zijn leerlingen niet bevatten. Hij zit hier nog springlevend bij ze en ze hebben zin in de feestweek van Pesach. Ze geloven Hem gewoon niet. De leerlingen luisteren niet echt naar Jezus. Deze vrouw wel. Ze laat de woorden van Jezus tot zich doordringen. Straks is Hij er niet meer. Hij gaat een weg van diepe duisternis, om jou en mij in het licht te laten leven. Nou, daar wil ze zich aan overgeven. Ze gelooft Jezus op zijn woord. En koopt dus dure olie van al haar spaargeld. Om het lichaam van Jezus van top tot teen te balsemen.

Straks zal Jezus gehaast worden begraven. Geen tijd om zijn lichaam goed te verzorgen. God stuurt deze vrouw naar Jezus om Hem te bemoedigen. Dat zijn lichaam in goede handen is. En

niet zal vergaan. De geur van de olie is zo doordringend, dat Jezus die de komende dagen nog wel zal ruiken. Zijn haar is er van doordrongen, net als zijn huid. Zo is deze vrouw een bemoediging voor de donkere weg die Jezus moet gaan. Die geur gaat mee op zijn lijdensweg.

En dat is dus mooi hè, dat zij Jezus gelooft op zijn woord. Eerder nog dan alle andere aanwezigen in dat huis. En dat vind ik ook zo gaaf aan TOV. Elke maandag investeren zij met elkaar in het luisteren naar Jezus. Het is gezellig, er is veel te lachen, maar uiteindelijk lezen ze de Bijbel met elkaar. En spreken ze met elkaar over wie Jezus is in hun leven. En hoe ze dat vormgeven. Net zoals die vrouw willen ze luisteren naar wat Hij zegt. En hun leven, met vallen en opstaan, daarnaar inrichten.

Vandaag wordt wat Jezus zegt in het laatste vers opnieuw waar. *Waar ook ter wereld het goede nieuws verkondigd wordt, daar zal ter herinnering aan haar verteld worden wat zij heeft gedaan.* Ze gaf zich over aan Jezus. En ze nam zijn woorden zeer serieus. De relatie met Jezus is het kostbaarste dat ze heeft. Daarin gaat ze ons voor. En precies daarin wil TOV ons vandaag ook meenemen. En we stellen elkaar de vraag: hoeveel heb jij over voor Jezus?

Amen